

RECENSIE

Internationaal geluk in het rijtjeshuis

BOEK & EXPOSITIE

Waarom ik van je houd

Negin Zendegani

★★★★★

Even voorstellen: vrouw, man, kinderen. Het gezin. Ze lijken op elkaar, die grote en kleine mensen op de foto. Beter gezegd: de kinderen lijken op hun moeder en vader, op allebei een beetje. Tussen de ouders is geen gelijkenis, juist niet, stel je voor. Er is wél een band: we zijn in hun huiskamer, met het door hen gekozen kleedje op de grond, hun kamerplant, hun zilveren boeddha op tafel. Hun kleding, smetteloos in de vouw, past bij de gordijnen.

Familiefoto's bevestigen wat we over onszelf willen onthouden, wat we de rest van de wereld willen laten zien. Er staat geen willekeurige verzameling mensen op, ze vormen de tegenhanger van de klassenfoto. De fa-

miliefoto toont de band tussen personen, intiem en op hun paasbest.

Negin Zendegani (1967) fotografeerde 23 gezinnen. Haar foto's zijn nu in Arnhem te zien. Zendegani fotografeerde op de manier waarop dat gebeurt sinds er portretfoto's bestaan. De gezinsleden zorgvuldig gearrangeerd op het vlak van de foto, hun handen bewust op een schouder, een knie, je hoofd nog iets gedraaid, nog iets dichterbij elkaar.

Er is één opvallend verschil tussen de foto's van Zendegani en de meeste andere gezinsfoto's: een van de ouders is in Nederland geboren, de ander komt van elders. Oezbekistan, Syrië, Vietnam, Somalië, Argentinië. Waar de mensen er anders uitzien, andere gebruiken hebben, andere kerken, kleding en kleedjes.

Zendegani, die zelf in 1998 uit Iran naar Nederland kwam en aan de Arnhemse kunstacademie studeerde, concentreert zich vaker op migratie.

Ze maakte eerder een fotoserie over kinderen in azc's en eentje over succesvolle vluchtelingen in Nederland.

In de tekst bij de foto's – elk gezin heeft een toelichting, een gesprek, deels opgetekend door de fotograaf – gaat het over de eerste ontmoeting, de reactie van de familie hier en daar, de kinderen die van beide ouders het beste meekrijgen. En over de man-vrouwpatronen in het huis; homoparen is Zendegani niet tegengekomen. Ook kinderloosheid is zeldzaam, een probleem dat genoemd moet worden. Er ontbreekt blijkbaar wat op de foto.

Op de foto's is meer te zien. Openslaande deuren met dievenslot, strakgeplamuurde wanden en Hollandse laminaatvloeren, daarop de souvenirs uit de verre landen. Het zijn perfecte foto's. En dat is precies wat de foto's intrigerend maakt: die perfectie schuurt.

Joke de Wolf

Negin Zendegani, 'Waarom ik van je houd', tot 24 september in Museum Arnhem en in de vorm van een magazine bij uitgeverij Kontrast.

